

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl samosoudkyní JUDr. Petrou Flídrovou v právní věci žalobců a) **AusterlitzPro s.r.o.**, IČ: 25310151, se sídlem Brno, Příkop 843/3, b) **J.S.**, nar. XXXXX, bytem XXXXX, c) **V.K.**, nar. XXXXX, bytem XXXXX, zastoupených Mgr. Petrou Šternberskou Pospíšilovou, advokátkou se sídlem Brno, Hlinky 151/80, proti žalovanému: **městu Slavkov u Brna**, IČ: 00292311, Palackého náměstí č. p. 65, zastoupenému Mgr. Jiřinou Svojanovskou, advokátkou se sídlem Brno, Šilingrovo nám. 257/3, o zákazu užívat dílo a zpřístupňovat ho veřejnosti, o zveřejnění omluvy a zaplacení finančního zadostiučinění,

t a k t o :

I. Žaloba, aby žalovanému bylo zakázáno jakýmkoliv způsobem užívat dílo - Libreto napoleonské expozice na zámku ve Slavkově u Brna – Napoleon – Austerlitz – zpracované autory J.S. a V.K., zpřístupňovat ho veřejnosti a umožňovat třetím osobám jeho užití a zpřístupnění veřejnosti, se zamítá.

II. Žalovaný je povinen do deseti dnů od právní moci rozsudku zveřejnit na svých webových stránkách, ve Slavkovském zpravodaji a ve Vyškovském deníku na své náklady omluvu tohoto znění: „Město Slavkov u Brna se omlouvá panu J.S. a panu V.K. za porušení jejich autorských práv k libretu, které bylo předlohou k napoleonské expozici na zámku ve Slavkově u Brna – Napoleon – Austerlitz, a které město Slavkov u Brna užilo neoprávněně.“

III. Žalovaný je povinen zaplatit žalobci b) částku 50.000,- Kč do tří dnů od právní moci rozsudku.

IV. Žalovaný je povinen zaplatit žalobci c) částku 50.000,- Kč do tří dnů od právní moci rozsudku.

V. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobci se žalobou podanou u Krajského soudu v Brně dne 17.11.2013 domáhají, aby žalovanému bylo zakázáno jakýmkoliv způsobem užívat dílo - Libreto napoleonské expozice na zámku ve Slavkově u Brna – Napoleon – Austerlitz – zpracované autory J.S. a V.K., zpřístupňovat ho veřejnosti a umožňovat třetím osobám jeho užití a zpřístupnění veřejnosti. Dále se domáhali, aby žalovaný do deseti dnů od právní moci rozsudku zveřejnil na svých webových stránkách, ve Slavkovském zpravodaji a ve Vyškovském deníku na své náklady omluvu tohoto znění: „Město Slavkov u Brna se omlouvá panu J.S. a panu V.K. za porušení jejich autorských práv k libretu, které bylo předlohou k napoleonské expozici na zámku ve Slavkově u Brna – Napoleon – Austerlitz, a které město Slavkov u Brna užilo neoprávněně.“ a dále pak zaplacení částky 50.000,- Kč žalobci b) a stejné částky žalobci c). Žalobci b) a c) v žalobě tvrdili, že jsou autory Libreta napoleonské expozice na zámku ve Slavkově u Brna – Napoleon – Austerlitz a žalobce a) je majitelem výhradní licence k tomuto dílu a to na základě licenční smlouvy ze dne 8.12.2010 a je oprávněn udělovat sublicence k tomuto dílu. Podlicenční smlouvou ze dne 13.12.2010 udělil žalobce a) sublicenci společnosti XXXXX s.r.o. V licenční smlouvě si autoři si vymínili, že podlicence budou poskytovány pouze s jejich písemným souhlasem. Společnost XXXXX se zúčastnila výběrového řízení „Stavební úpravy předzámčí zámku Slavkov – Napoleonská expozice“ vyhlášeného žalovaným a v tomto řízení uspěla. V rámci účasti v soutěži předložila i libreto zpracované žalobci b) a c). Následně byla mezi společností XXXXX s.r.o. a žalovaným uzavřena smlouva o dílo, na základě které společnost XXXXX, s.r.o. vytvořila pro žalovaného dílo – „Stavební úpravy předzámčí zámku Slavkov – Napoleonská expozice“ a mimo jiné dodala i libreto zpracované žalobci b) a c). Na žalovaného smlouvou o dílo nebyla převedena práva k užití libreta, neboť tato skutečnost ze smlouvy o dílo nevyplývá a zhotovitel nebyl oprávněn převádět více práv než sám měl. Spoluautoři k sublicenci neudělili písemný souhlas. Žalovaný aniž k tomu měl oprávnění, umožnil dále využívat dílo dalšímu subjektu. Dne 17.7.2012 uzavřel smlouvu o dílo se společností SKR STAV, s.r.o. Žalobcům b) a c), i když o to opakovaně žádali, nebylo umožněno zpřístupnění výsledků zpracování jejich autorského díla. K částečnému zpřístupnění došlo až na základě výzvy ze dne 10.3.2013. Žalobci b) a c) následně zjistili, že dílo je zpracováno naprosto nepřijatelným obecným požadavkům odbornosti a libretu v mnoha ohledech neodpovídajícím způsobem. Před otevřením expozice, tedy přede dnem 30.5.2013, se žalobci sešli na jednání s žalovaným a firmou SKR STAV, s.r.o. Měli v úmyslu poukázat na nedostatky expozice na místě, aby žalovaný měl možnost jejich faktické připomínky

konfrontovat s zrealizovanou expozicí a přehodnotit tak svoje stanovisko - expozici s vadami otevřít pro veřejnost. Žalovaný připomínky žalobců b) a c) paušálně odmítl s tím, že není ochoten si expozici s autory prohlédnout a expozici bez další diskuse zpřístupnil veřejnosti a navíc rozhodl, že žalobci b) a c) nebudou uvedeni jako autoři libreta. Žalobci b) a c) zpracovali své připomínky před otevřením expozice písemně. Zveřejněním expozice je žalovaný poškodil ve vztahu k odborné i laické veřejnosti, která si mohla všimnout hrubých historických chyb. Expozice byla otevřena od 30.5.2013 do 17.10.2013, kdy byla na základě předběžného opatření Vrchního soudu v Olomouci uzavřena. Žalobci byli postupem žalovaného poškozeni jednak z důvodu chybějících jmen autorů při vstupu do expozice. Z toho bylo možno usoudit, že se na expozici buď nepodíleli vůbec, nebo v druhém případě mohli být považováni za osoby odborně nezpůsobilé a za osoby, které neuvádějí pravdu o tom, že jsou autory libreta. Z tohoto důvodů se domáhají také přiměřeného zadostiučnění ve formě omluvy a zaplacení částky 50.000,- Kč každému z nich.

V podání ze dne 19.8.2014 žalobci tvrdili, že žalovaný otevřel dne 13.6.2014 v prostorách zámeckých koníren expozici s názvem „Austerlitz malé město velkých dějin“, která podle žalovaného byla zpracována podle jiného libreta. Žalobci by proti nové expozici neměli námitek, obdrželi však informace, že se jedná o totožnou expozici, jako byla expozice zpracovaná podle jejich libreta. Po osobním zhlédnutí žalobci tvrdí, že až na několik nepodstatných drobností se jedná o díla totožná a je zcela zřejmé, že muselo být využito libreto jimi zpracované. Považují to za obcházení předběžného opatření a proto dopisem ze dne 17.6.2014 vyzvali žalovaného k uzavření expozice a sdělení, kdo konkrétně nové libreto zpracoval. Žalovaný sdělil, že expozici neuzavře a že se jedná o zcela nové libreto.

Podáním ze dne 8.4.2015 navrhli žalobci přípuštění změny žaloby tak, že se žalovanému zakazuje jakýmkoliv způsobem užívat dílo – Libreto napoleonské expozice na zámku ve Slavkově u Brna - Napoleon – Austerlitz – zpracované autory J.S. a V.K. v jeho původní nebo změněné podobě nebo jeho napodobeniny včetně díla Austerlitz – malé město velkých dějin – libreto, zpřístupňovat je veřejnosti a umožňovat třetím osobám jeho užití a zpřístupnění veřejnosti.“ Změnu žaloby navrhli v reakci na to, že žalovaný aktuálně využívá i plagiátu autorského díla žalobců b) a c).

Usnesením Krajského soudu v Brně ze dne 11.5.2015 č.j. 23 C 195/2013-109 nebyla navrhovaná změna žaloby přípuštěna. Znovu byl učiněn návrh na přípuštění změny žaloby v podání ze dne 11.3.2016 poté, co došlo k vyloučení soudce JUDr. Filemona z projednávání věci. Žalobci opětovný návrh na přípuštění změny žaloby odůvodnili tak, že dosavadní výsledky řízení mohou být podkladem pro rozhodnutí o změněném návrhu, navíc o nepřipuštění změny návrhu rozhodoval vyloučený soudce. Soud jako zcela nedůvodnou hodnotil námitku, že o původním návrhu rozhodoval vyloučený soudce. Soudce JUDr. Filemon byl v době rozhodování soudcem zákonným, k jeho vyloučení došlo až rozhodnutím Vrchního soudu v Olomouci ze dne 30.6.2015 č.j. Nco 37/2015-126. Další důvod pro nepřipuštění změny žaloby učiněnou podáním ze dne 11.3.2016 shledal soud v koncentraci řízení, která nastala po skončení přípravného jednání. Navrhovaná změna žaloby přitom nespočívá jen ve změně navrhovaného žalobního petitu, ale spočívá také v zásadní změně tvrzení. Žalobci se změněným návrhem na základě odlišných skutkových tvrzení domáhají uložení jiné povinnosti než v původním

návruhu. Okruh předpokládaného dokazování by byl zcela odlišný od důkazů navržených k původním tvrzením a není ani zřejmé, zda pasivně věcně legitimován by byl stejný subjekt. Přesto, že poučení u přípravného jednání směřovalo k porovnání obsahu obou výše zmiňovaných expozic v čase, pro další řízení je závazné, že změna žaloby připuštěna nebyla a nelze tak posuzovat návrh žalobce vyplývající ze změněných skutečností.

V závěrečném návrhu žalobci uvedli, že žalovaný porušoval jejich práva po dobu, kdy byla otevřena expozice zpracovaná podle libreta žalobců b) a c) a je podle nich nepochybné, že žalovaný porušuje jejich práva i tím, že nechal zpracovat libreto Austerlitz – malé město velkých dějin. Zpracováním jejich libreta, užíváním napodobeniny jejich díla dochází k porušování jejich autorských práv. Mají za to, že takové jednání lze zahrnout pod pojem užívání díla jakýmkoliv způsobem. V řízení předložili důkazy o tom, že libreto označené jako Austerlitz – malé město velkých dějin je napodobeninou díla žalobců.

Žalovaný se vyjádřil k žalobě tak, že žalobci k prokázání svých tvrzení označují minimum důkazů. Žalobci b) a c) tvrdí, že jsou spoluautory díla – libreta Napoleonské expozice na zámku ve Slavkově u Brna – Napoleon Austerlitz s tím, že žalobce a) je majitelem výhradní licence k tomuto dílu na základě licenční smlouvy ze dne 8.12.2010. Žalobci však blíže nekonkretizují, jaké konkrétní znění libreta označují za předmět sporu, k jakému libretu byla případně udělena žalobci b) a c) výhradní licence ve prospěch žalobce a) a společnosti XXXXX s.r.o. sublicence. Na počátku vzájemné spolupráce S. jako jediný společník a jednatel společnosti XXXXX uzavřel dne 7.10.2009 smlouvu o dílo, jejímž předmětem bylo zpracování návrhu Napoleonské expozice v bývalých konírnách zámku ve Slavkově u Brna. Žalovanému pak zhotovitelem díla, S., bylo na základě této smlouvy předáno libreto Napoleonské expozice na zámku ve Slavkově u Brna – Austerlitz verze 3.00. Z obsahu tohoto libreta je zřejmé, že se nejedná jen o ideový námět Napoleonské expozice, ale stručnější verzi libreta – studii, na které navazovalo dílo, libreto jako součást realizační dokumentace, které bylo žalobci založeno do soudního spisu pro účely řízení o předběžném opatření. Dané libreto obsahuje doložku „Copyrihtg XXXXX 2011“. Jako zpracovatel tohoto libreta je uveden J.S., projekt Austerlitz tedy žalobce b). Dle ustanovení čl. 6 odst. 4 uvedené smlouvy o dílo smluvní strany sjednaly, že dnem předání díla přechází na objednatelů oprávnění užívat majetková práva k dílu a sjednaná cena díla zahrnovala též odměnu zhotovitele za oprávnění žalovaného užívat majetková práva k dílu. Byť projev vůle smluvních stran není ve vztahu k úpravě licence zcela přesně formulován, je dle obsahu ujednání smluvních stran zřejmé, že předáním díla měla žalovanému k tomuto dílu – libretu vzniknout neomezená licence k užití díla. Ve smyslu ust. § 61 zákona č. 121/2000 Sb. byl žalovaný oprávněn dílo užívat k účelu smlouvy, když je zcela evidentní, že účelem užití tohoto díla byla v konečném důsledku realizace expozice na zámku ve Slavkově u Brna. Žalovaný následně uzavřel se společností XXXXX s.r.o. dne 13.12.2010 smlouvu o dílo, jejímž předmětem je zpracování zakázky „Stavební úpravy předzámčí zámku Slavkov napoleonská expozice – realizační dokumentace expozice“, kdy se zhotovitel pro žalovaného zavázal zhotovit dílo, jehož dílčí částí bylo zpracování podrobné realizační projektové dokumentace v rozsahu půdorysů, řezů a prostorových vizualizací, výrobních výkresů jednotlivých výrobků expozice, rozvodů a lokálního osvětlení a exponátů; libreta, technické dokumentace a rovněž autorský dozor nad dílem. Tato smlouva o dílo byla uzavřena

na podkladu výběrového řízení, kdy předmětem zakázky bylo zpracování realizační projektové dokumentace samotné expozice, která bude sloužit jako zadávací dokumentace veřejné zakázky pro výběr dodavatele. Uvedená smlouva obsahuje obdobné ujednání jako smlouva o dílo uzavřená žalovaným dne 7.10.2009 s S., dle jehož obsahu měla žalovanému vzniknout neomezená licence k užití díla, přičemž za tuto licenci obdržel zhotovitel díla dohodnutou úplatu, která byla zahrnuta v ceně díla. Dílo žalovanému bylo zhotovitelem předáno a jeho součástí bylo i libreto, které bylo žalobci založeno do soudního spisu a které obsahuje copyrightovou doložku zhotovitele díla, společnosti XXXXX s.r.o. Žalovaný byl minimálně do roku 2013 v dobré víře, že je oprávněn libreto užít, a to na základě shora uvedených smluv o dílo, když až do té doby nebyl žádným z žalobců upozorněn na to, že by snad S. či jeho společnost XXXXX s.r.o. nebyly oprávněny žalovanému udělit neomezenou licenci k užití díla, obzvláště za situace kdy obě uzavřené smlouvy o dílo obsahovaly doložku nabytí majetkových práv k dílu. Pokud žalobci předložili licenční smlouvu ze dne 8.12.2010 a sublicenční smlouvu ze dne 13.12.2010, pak kopie těchto listin se objevují až v roce 2013 a žalovaný s nimi byl seznámen až v rámci tohoto soudního sporu. Žalovaný neměl jakoukoliv povědomost o jejich existenci. Žalobci k důkazu navrhli libreto opatřené copyrightovou doložkou společnosti XXXXX s.r.o. s tím, že k užití tohoto libreta měla být údajně udělena žalobci b) a c) žalobci a) výhradní licence. Podle názoru žalovaného uvedené libreto nemohlo být přílohou předložených licenčních smluv, jelikož v době uzavření smlouvy ještě ani nebyla uzavřena se společností XXXXX s.r.o. sublicenční smlouva ani výše uvedená smlouva o dílo. Libreto tak zcela logicky nemohlo obsahovat copyrightovou doložku společnosti XXXXX s.r.o. z roku 2011. Žalovaný navíc libreto, tak jak je specifikované v žalobním petitu veřejnosti nepřístupňuje. Žalobci v řízení nepředložili přílohu, která by skutečně objektivně mohla být přílohou žalobci tvrzené licenční a sublicenční smlouvy a nabízí se otázka samotné existence žalobci tvrzených příloh smluv, ale rovněž otázka samotné existence smluv ze dne 8.12.2010 a 13.12.2010. Předmětem plnění společnosti XXXXX dle smlouvy o dílo bylo provedení projektové dokumentace jako samostatného díla, jehož jednou z integrálních součástí mělo být dle předmětu smlouvy o dílo i libreto. Vzhledem k tomu, že se v případě projektové dokumentace jedná o dílo více autorů, které bylo zhotovováno pod vedením generálního projektanta společnosti XXXXX s.r.o. a jako takové bylo ve svém souhrnu prezentováno, jedná se dle názoru žalovaného o dílo kolektivní ve smyslu ust. § 59 zákona č. 121/2000 Sb. Dle přesvědčení žalovaného pak jednotlivé části projektové dokumentace včetně libreta nejsou schopny samostatného užití. Žalobci zjevně netvrdili a neprokázali, které dílo je předmětem žaloby, které dílo je dílem základním a kde se případně jedná o vývojovou fázi díla. Žalovaný rovněž namítá, že historická fakta, která jsou obsažena v libretu, jsou ze své povahy public domain a obecně nemohou být předmětem ochrany autorského práva, kdy i výsledky bádání archivního výzkumu se okamžikem jejich zveřejnění stávají součástí public domain, přičemž žalobci ve vztahu k libretu ani konkrétně netvrdili, ani v řízení neprokázali jedinečnou tvůrčí činnost. Libreto Austerlitz malé město velkých dějin bylo vytvořeno zaměstnanci zámek Slavkov – Austerlitz, který je samostatnou příspěvkovou organizací a jako takový vykonává majetková práva k tomuto zaměstnaneckému dílu, včetně díla od tohoto libreta odvozeného. Expozice přístupná na zámku Slavkov od června roku 2014 dosud, má jako jedinou problematickou část dioramata, která byla specifikována v libretu žalobců b) a c) ve verzi 5.1, ale rovněž i v předchozí verzi 5.00. Žalovaný však odvozuje právo užívat a nakládat s touto částí libreta žalobců od smlouvy o dílo ze dne

7.10.2009 a má za to, že ani v této části se nedopouští porušení autorských práv žalobců. Libreto Austerlitz malé město velkých dějin historickou událost zasazuje do zcela odlišného kontextu než původní libreto a nelze ho v žádném případě považovat za plagiát, jak se snaží tvrdit žalobci. Žalobci nikterak neprokázali požadavek na zaplacení finančního zadostiučinění.

Soud se zabýval navrhovaným žalobním petitem ve vztahu k původním žalobním tvrzením a to zákazu užít dílo jakýmkoliv způsobem, tedy dílo označené jako Libreto napoleonské expozice na zámku ve Slavkově u Brna – Napoleon – Austerlitz zpracované autory J.S. a V.K.. Změněná žalobní tvrzení hovoří již o napodobenině díla původního, které vzniklo bez souhlasu původních autorů. Podle názoru soudu nelze připustit, aby na základě obecně formulovaného žalobního petitu byl dán prostor pro doplňování žalobních tvrzení v čase podle aktuálního vývoje situace. Po nepřipuštění změny žaloby nebylo již možné, aby se soud zabýval tím, zda původní dílo žalobců b) a c) bylo zpracováno bez jejich souhlasu, kým a vedl dokazování ohledně rozdílnosti nebo totožnosti původního a nově vzniklého díla.

Vzhledem k tomu, že ze shodných tvrzení účastníků v jejich podáních je zcela zřejmé, že žalovaný v současnosti nevyužívá dílo žalobců b) a c) v původní nezměněné podobě a že tak měl činit jen v období od 30.5.2013 do 17.10.2013 soud žalobu ve výroku I. z tohoto důvodu zamítl, neboť nebylo prokázáno, že by žalovaný ke dni rozhodování soudem protiprávně užíval původní dílo žalobců b) a c), a to Libreto napoleonské expozice na zámku ve Slavkově – Napoleon – Austerlitz.

Další navrhované žalobní petity nejsou pak již vázané na konstatování, že v době vyhlášení rozsudku trvá zásah do práv žalobců, ale pro jejich posouzení je stěžejní učinit závěr o tom, zda v příčinné souvislosti s jednáním žalovaného došlo k porušení práv všech žalobců.

Dle ust. § 11 zákona č. 121/2000 Sb. má právo autor rozhodnout o zveřejnění svého díla. Autor má právo osvojovat si autorství včetně práva rozhodnout, zda a jakým způsobem má být jeho autorství uvedeno při zveřejnění a dalším užití jeho díla, je-li uvedení autorství při takovém užití obvyklé. Autor má právo na nedotknutelnost svého díla, zejména právo udělit svolení k jakémukoliv změně nebo jinému zásahu do svého díla, nestanoví-li tento zákon jinak. Je-li dílo užíváno jinou osobou, nesmí se to dít způsobem snižujícím hodnotu díla. Autor má právo na dohled nad plněním této povinnosti jinou osobou (autorský dohled), nevyplývá-li z povahy díla nebo jeho užití jinak, anebo nelze-li po uživateli spravedlivě požadovat, aby autorovi výkon práva na autorský dohled umožnil. Osobnostních práv se autor nemůže vzdát, tato práva jsou nepřevoditelná a smrtí autora zanikají.

Žalobci b) a c) jako spoluautoři vytvořili dílo, které nazvali „Libreto napoleonské expozice na zámku ve Slavkově u Brna – Napoleon – Austerlitz.“

Žalovaný v průběhu řízení učinil sporným to, jaká verze libreta představuje dílo dokončené a předané a zda spoluautory díla jsou žalobci b) a c), případně osoby další.

Žalovaný v průběhu řízení poukazoval na to, že žalobci ani po poučení soudem dle ust. § 118a o.s.ř. nepředložili kompletní licenční smlouvu ze dne 8.12.2010 a podlicenční smlouvu ze dne 13.12.2010. Pokud žalobci tvrdili, že libreto soudu předložili společně s podáním ze dne

19.8.2014 tak je zcela zřejmé, že toto nemohlo být přílohou výše uvedených smluv. Z formy, v jaké bylo soudu libretu předloženo je zřejmé, že se nemohlo jednat o kopii tvrzené přílohy č. 1 ke smlouvám, ale o samostatný textový soubor. Žalobci soudu předložili neúplné kopie jimi označených smluv. Existence platné licenční smlouvy, kdy předmět smlouvy je vymezen odkazem na přílohu, nebyla podle žalovaného v řízení prokázána.

Žalobci v podání ze dne 8.4.2015 po poučení soudem u přípravného jednání uvedli, že žalobci b) a c) jsou spoluautory díla a že jiné libreto k napoleonské expozici nevytvořili.

Soud provedl důkaz licenční smlouvou ze dne 8.12.2010 uzavřenou J.S. a V.K. jako poskytovateli licence na straně jedné a společností Austerlitz Pro s.r.o. jako nabyvatelem licence na straně druhé. Z uvedené licenční smlouvy je zřejmé, že se žalobci b) a c) označili za spoluautory libreta a že výhradní licenci k užití tohoto díla převedli na žalobce a). Žalovaný namítal, že se jedná o dílo zaměstnanecké, přičemž poukázal na to, že libreto bylo součástí realizační dokumentace, na které se podílelo více osob. Z doloženého průběhu jednání mezi spornými stranami však vyplývá skutečnost, že se autorství stalo sporné až v průběhu tohoto řízení. Svědčí o tom například zápis z vedení stavby ze dne 11.3. 2013. Žalobci b) a c) byli v tomto zápise označeni jako autoři. Stejným způsobem byli označeni v zápise z jednání ze dne 15.3.2013 a u jednání, které proběhlo dne 16.3.2013. Dne 8.3.2013 bylo město Slavkov vyzváno k respektování autorských práv a zpřístupnění dosavadních výsledků realizace expozice. Z dopisu ze dne 22.4.2013 soud zjistil, že J.S., jednatel XXXXX sdělil JUDr. Pospíšilové, že nemohl autorská práva k libretu převést na město Slavkov, naopak město informoval, aby uzavřelo smlouvu s firmou AUSTERLITZ. Ze zápisu z jednání ze dne 23.8.2012 soud zjistil, že jako s autorským dozorem bylo jednáno s panem J.S. Tento je na verzi 3.0 uveden jako zpracovatel a je zde uvedeno, že se jedná o ideový námět. Verze 5.0 a 5.1 již obsahuje uvedení obou zpracovatelů S. i K. a označení libreto, nikoliv ideový návrh. Realizační dokumentaci jako celek soud za autorské dílo nepovažuje, neboť technické zpracování autorské myšlenky není zpravidla výsledkem tvůrčí činnosti autora či spoluautorů. Prohlášení žalobců b) a c) v licenční smlouvě, označení spoluautorů na vytvořeném díle i obsah výše uvedených jednání, je podle soudu dostatečným důkazem o spoluautorství žalobců b) a c).

Pokud žalobci tvrdí, že byla porušována jejich autorská práva, jsou v řízení aktivně věcně legitimováni, přičemž žalobce a) je v řízení aktivně legitimován jako majitel výhradní licence k dílu dle ust. § 40 odst. 1 písm. b) až d) zákona č. 121/2000 Sb. V řízení k důkazu bylo provedeno dílo – libreto ve více verzích. Na libretu označeném jako 3.0 je uveden jako zpracovatel J.S. a je zde uvedeno, že se jedná o ideový námět. Verze 5.0 a 5.1 obsahuje uvedení obou zpracovatelů J.S. a V.K. Z těchto verzí libret soud zjistil, že nesou označení libreto, nikoliv ideový návrh. Důkaz byl proveden rovněž realizační dokumentací expozice zpracovanou firmou XXXXX v únoru 2011, která obsahuje textovou část a vizualizace. Součástí této dokumentace je průvodní zpráva, libreto ve verzi 5.0 a 5.1, návrh stavebních úprav, katalog exponátů, katalog výrobků zahrnující mobiliář, vitríny, panely, osvětlení, zabezpečení exponátu, scénická část, doplňky, ale také prostorové řešení včetně nákresů, konstrukce terénu a projekční plochy, technické řešení vitrín.

Soud po zhodnocení smlouvy licenční a podlicenční s přihlédnutím k tomu, co vyšlo v řízení najevo, dospěl k závěru, že předmět těchto smluv vymezený jako libreto k Napoleonské expozici i bez připojení příloh je ve smlouvách vymezen dostatečně přesně a určitě a není ani zaměnitelný.

Oba autoři shodně tvrdili, že za dokončené dílo považují verzi 5.0. Další verze libreta soudu předložené a provedené k důkazu obsahují jen drobné změny. Žalobci tvrdí, že se jedná o změny vyžádané žalovaným. Závěr o tom, že předmět smluv licenční a podlicenční je dostatečně vymezen učinil soud i na základě čestného prohlášení jednatele společnosti XXXXX J.S. ze dne 25.6.2014 a emailu ze dne 22.4.2013, který napsal J.S. P.L.

Žalovaný v řízení zpochybnil i tu skutečnost, že libreto je autorským dílem. Žalobci tvrdí, že v libretu nešlo jen o uspořádání historických fakt, ale je zřejmá i jejich vlastní invence. Soud nepřistoupil k vypracování znaleckého posudku za účelem zjištění, zda je libreto výsledkem jedinečné tvůrčí činnosti, neboť z důkazů v řízení provedených, a to odborných vyjádření P.H., D.U., M.K. je zřejmé, že posuzovali libreto žalobců b) a c) i libreto Austerlitz malé město velkých dějin bez pochybností o tom, že se jedná o autorská díla. M.K. i P.H. ve svých odborných vyjádřeních, provedených k důkazu, výslovně uvedli, že obě koncepce jsou nezávislými autorskými díly, počiny.

Při posuzování, zda došlo k narušení autorských práv žalobců, soud vycházel z toho, že základem autorského práva je jeho osobně právní charakter. Autorské právo též zahrnuje, výlučná práva majetková. K osobnostnímu právu autora patří rozhodnout o zveřejnění díla, dát svolení ke změně či jinému zásahu do svého díla a mít právo vykonávat autorský dohled. Autor může udělit oprávnění k výkonu svého práva jiné osobě. Poskytne-li autor takové oprávnění, jeho právo mu nezaniká, jen musí strpět omezení výkonu svého práva v rozsahu daném smlouvou.

Ze smlouvy podlicenční ze dne 13.12.2010 soud zjistil, že žalobce a) firma Austerlitz Pro s.r.o. jako nabyvatel výhradní licence k libretu poskytl se souhlasem žalobců b) a c) firmě XXXXX s.r.o. podlicenci ke všem způsobům užití díla v rozsahu omezeném územně na území České republiky a časově na dobu 5 let a to zejména k využití pro účely výběrového řízení na zpracování zakázky „Stavební úpravy předzámčí zámku Slavkov – Napoleonská expozice – realizační dokumentace expozice“.

Mezi účastníky této smlouvy bylo dohodnuto, že na společnost XXXXX převádí žalobce a) se souhlasem žalobců b) a c) podlicenci ke všem způsobům užití díla, zejména k využití pro účely výběrového řízení na zpracování zakázky na stavební úpravy předzámčí zámku Slavkov – Napoleonská expozice – realizační dokumentace. V této smlouvě nebylo dohodnuto, že by žalobce a) převedl na společnost XXXXX oprávnění poskytnout následně městu Slavkov u Brna právo libreto ke zpracování třetí osobě, ani z ní nevyplývalo oprávnění předat libreto do užívání jiných osob.

Ze smlouvy o dílo bez data z roku 2010 uzavřené mezi městem Slavkov u Brna jako objednatelem a společností XXXXX s.r.o. jako zhotovitelem nazvané „Stavební úpravy předzámčí zámku Slavkov – Napoleonská expozice – realizační dokumentace expozice“ soud

zjistil, že předmětem smlouvy je zpracování zakázky Stavební úpravy předzámčí zámku Slavkov – napoleonská expozice – realizační dokumentace expozice. Předmětem díla měly být následující dílčí práce a činnosti: zpracování podrobné realizační projektové dokumentace v rozsahu půdorysů, pohledů, řezů a prostorových vizualizací, výrobní výkresy jednotlivých výrobků expozice, rozvody a lokální nasvícení exponátů; libreto, technická dokumentace hardware a software, autorský dozor nad dílem a další. Podle bodu IV. této smlouvy měl být autorský dozor vykonáván v období fyzické realizace dodávky expozice. Z bodu VI. bylo zjištěno, že dnem předání mělo přejít na objednatele oprávnění užívat majetková práva k dílu. Oprávnění užívat majetková práva k dílu měla platit celosvětově.

Z názvu této smlouvy o dílo i předmětu plnění je podle názoru soudu zřejmé, že společnost XXXXX měla pro žalovaného zpracovat realizační dokumentaci expozice. Z žádného ustanovení této smlouvy nevyplývá, že by na žalovaného město Slavkov u Brna měla být převedena jakákoliv osobnostní nebo majetková práva k užívání díla zpracovaného žalobci b) a c). Pokud soud hodnotil obsah této smlouvy o dílo, dospěl k závěru, že nemohlo touto smlouvou dojít k platnému převedení oprávnění pro město Slavkov, aby dále mohlo předat dílo ke zpracování třetí osobě ve smyslu ust. § 11 odst. 3 a § 48 odst. 1 autorského zákona ani k předání třetím osobám dle ust. § 48 odst. 1 autorského zákona.

Soud provedl důkaz také smlouvou o dílo uzavřenou dne 17.7.2012 mezi městem Slavkov u Brna jako objednatelem a společností SKR STAV s.r.o. jako zhotovitelem. Z této smlouvy soud zjistil, že dohodnutý předmět tvoří dodávka napoleonské expozice včetně její instalace v rozsahu a podle realizační dokumentace expozice zpracované ateliérem XXXXX v Brně s tím, že předmět díla je dodání a zapojení všech částí podle projektu, dodání nových exponátů podle specifikace v projektu. Zhotovitel se zavázal, že použije takové materiály, které budou odpovídat reálnému prostředí a vybavení tehdejší doby.

Z výše uvedeného listinného důkazu vzal soud za prokázané, že veškeré práce spojené s dodáním díla Napoleonské expozice včetně její instalace podle realizační dokumentace expozice zpracované společností XXXXX v listopadu 2011 zadal žalovaný město Slavkov u Brno, společnosti SKR STAV s.r.o. Uzavřením této smlouvy žalovaný porušil autorská práva žalobců k dílu, neboť ze smlouvy o dílo uzavřené mezi žalovaným a společností XXXXX nevyplývá, že by žalobce a) jako oprávněný z výhradní licence k autorskému dílu žalobců b) a c), ani žalobci b) a c) jako spoluautoři tohoto díla převedli na město Slavkov u Brna oprávnění k předání díla k zpracování další osobě. Pokud žalovaný hodlal postoupit takové oprávnění na společnosti SKR STAV s.r.o., musel by si vyžádat písemný souhlas spoluautorů a majitele výhradní licence ve smyslu ust. § 48 odst. 2 zákona č. 121/2000 Sb. I za situace, kdy by společnost XXXXX takové oprávnění na žalovaného převedla, jednalo by se o neplatné ujednání. Společnost XXXXX totiž nemohla na společnost SKR STAV s.r.o. převést více práv než sama měla.

Provedenými důkazy žalobci v řízení prokázali, že žalovaný zasáhl do jejich autorských práv tím, že další třetí osobě předal jejich dílo k dalšímu zpracování a umožnil jí provést neoprávněné zásahy do díla bez jejich souhlasu.

Vzhledem ke zjištění, že původní expozice byla uzavřena na základě předběžného opatření vydaného Vrchním soudem v Olomouci a žalobci již nemohli uspět s žalobou na zdržení se zásahu do jejich práv, dospěl soud k závěru, že je namístě, aby žalobě bylo vyhověno v části, ve které se žalobci b) a c) domáhají omluvy ve znění uvedené ve výroku tohoto rozsudku. Zjištěné porušení autorských práv žalobců b) a c) je v příčinné souvislosti se vznikem jejich nemajetkové újmy. Nemajetková újma vznikla žalobcům b) a c) tím, že nebyli uvedeni jako autoři výstavy otevřené dne 30.5.2013 na zámku ve Slavkově a tím, že jim nebyl umožněn autorský dohled. Soud se však zabýval i tím, zda mají žalobci b) a c) nárok na zadostiučinění v penězích.

Dle ust. § 40 odst. 1 písm. e) bod 2. zákona č. 121/2000 Sb. vyplývá, že autor, do jehož práva bylo neoprávněně zasazeno nebo jehož právu hrozí neoprávněný zásah, může se domáhat také poskytnutí přiměřeného zadostiučinění za způsobenou nemajetkovou újmu, zejména omluvou a také zadostiučinění v penězích, pokud by se přiznání jiného zadostiučinění nejevilo postačujícím. Výši peněžitého zadostiučinění určí soud, který přihlédne zejména k závažnosti vzniklé újmy a k okolnostem za nichž k zásahu do práva došlo; tím není vyloučena dohoda o narovnání.

Soud má za to, že neuvedení jmen žalobců b) a c) jako spoluautorů libreta výstavy i okolnosti, které otevření a uzavření výstavy provázely, znamenaly svou intenzitou takovou újmu žalobců b) a c), že poskytnutí omluvy v daném konkrétním případě nepostačuje. Při úvaze o výši částky, kterou by měl žalovaný zaplatit za vzniklou nemajetkovou újmu, soud určoval s ohledem na okolnosti, za kterých k porušení práva žalobců b) a c) došlo. Za takové okolnosti považuje zejména průběh jednání mezi žalovaným a žalobci b) a c) v průběhu roku 2013. Žalovaný, ač byl informován autory o právu vykonat autorský dozor i po jejich věcných námitkách, přesto výstavu otevřel bez uvedení jejich jmen coby autorů libreta a podle jejich tvrzení s historickými nepřesnostmi, které byly způsobilé narušit jejich odborné renomé. Žalovaný svým jednáním dal najevo, že hlavním motivem bylo zpřístupnění výstavy veřejnosti. Žalobci prokázali výzvami ze dne 5.3.2013 a 10.3.2013 a listinou označenou jako „Texty pro panely“, že jim žalovaný jako autorům zpřístupnil pouze část zhotovené expozice až po dni 12.3.2013. Žalobci b) a c) měli k této části expozice řadu výhrad týkající se návrhů na doplnění textů na panely z důvodů, že buď neodpovídají záměrům libreta, nebo jsou historicky nepřesné a neúplné, případně že jsou v uvedeném formátu a rozsahu pro panely nevhodné a že obsahují značné množství nepřesností. Žalobci b) a c) rovněž namítali, že celá řada podstatných informací chybí a na mnoha místech se texty na panelech nechrání libreta a nerespektuje ani svým zařazením. Měli také námitky k filmům určeným pro expozici s tím, že jsou neatraktivně provedené, komentáře nepoutavé, nevystihující podstatu problému. K exponátům uvedli, že jsou historicky nepřesné a většina předmětu je nevhodně doplněna a neodborně restaurována.

Soud má za to, že na základě takto zjištěných okolností, za kterých byla výstava dne 30.5.2013 zpřístupněna veřejnosti bez možnosti spoluautorů libreta jakkoliv ovlivnit její výsledné vyznění, jsou dány důvody pro přiznání finančního zadostiučinění a to ve výši 50.000,- Kč pro žalobce b) a 50.000,- Kč pro žalobce c).

O náhradě nákladů řízení rozhodoval soud za použití ust. § 142 odst. 2 o.s.ř. Žalobci b) a c) byli úspěšní se svým nárokem na poskytnutí omluvy a finančního zadostiučinění, neúspěšní byli v části, kterou se domáhali, aby se žalovaný zdržel jakéhokoliv užívání jejich díla a zpřístupňování tohoto díla veřejnosti či umožňování třetím osobám jeho zpracování. Soud má za to, že částečný úspěch účastníků v řízení vede k závěru, že žádný z nich nebude mít právo na náhradu nákladů řízení, které jim vznikly. Soud se také zabýval náklady řízení ve vztahu mezi žalobcem a) a žalovaným. Žalobce a) nebyl úspěšný se svou částí žaloby vyjádřenou v rámci navrhovaného petitu I. Soud však přihlédl v daném konkrétním případě k okolnostem, které vedly všechny žalobce k podání žaloby i k tomu, že v důsledku nepřipuštění změny žaloby již nemohl být ve sporu úspěšný. Za použití ustanovení § 150 o.s.ř. rozhodl, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku **je** možno podat odvolání k Vrchnímu soudu v Olomouci prostřednictvím soudu podepsaného do **15 dnů** ode dne jeho doručení.

V Brně dne 25. července 2016

Za správnost vyhotovení:
Jana Kristková

JUDr. Petra Flídrová, v.r.
samosoudkyně